

Kurš tad ir mans tuvākais?

Bīskaps H. Deivids Bērtons
Prezidējošais bīskaps

Mēs izsakām lielu pateicību daudzajiem cilvēkiem . . . kuri ir mūsdienu labie samarieši.

Labvakar! Šovakar Svēto Rakstu panti: “Ko jūs esat darījuši vienam no šiem Maniem vismazākajiem brāļiem, to jūs esat Man darījuši” (Mateja 25:40), un “Atcerieties visās lietās nabagos un trūkcūcietējus” (Mācība un Derības 52:40), iegūs īpašu nozīmi, kad mēs apskatīsim paveikto humānās palīdzības sniegšanā pagājušā gada laikā.

Ziņojums par humānās palīdzības atbalstu tika nesen sniegts Baznīcas Vispārējās labklājības komitejai. Komitejas priekšsēdētājs, toreiz prezidents Gordons B. Hinklijs, izteica dziļu atzinību par Baznīcas locekļu un citu, kuri nav no mūsu ticības, devīgumu, kura dēļ šis darbs kļuva iespējams. Vispārējās labklājības komitejas vārdā mēs izsakām lielu pateicību daudzajiem cilvēkiem, ģimenēm, kvorumiem, Sieviešu Palīdzības biedrībai un Jauno Sieviešu grupām, kuras ir mūsdienu labie samarieši.

2007. gadā Baznīca palīdzēja: lielāko zemestrīču laikā 5 valstīs, masīvu ugunsgrēku laikā 6 valstīs, bada un trūkuma laikā 18 valstīs un plūdu un spēcīgu vētru laikā 34 valstīs. Kopumā Baznīca un tās locekļi ir atsaukušies uz 170 lielākajiem notikumiem – gandrīz pa vienam notikumam ik pa divām dienām visa gada garumā. Šī gada laikā bija daudzas iespējas kalpot. .

Papildus atbalstam, kas tika sniegts dabas katastrofās, gada laikā mēs uzsākām tūkstošiem veselības aizsardzības projektu. Vairāk par 1 miljonu cilvēku 25 valstīs saņēma palīdzību no Baznīcas sponsorētiem projektiem tīrā ūdens piegādē. Vairāk nekā 60 500 cilvēku saņēma invalīdu ratiņus 60 nācijās. Šajā gadā māsa Bērtone un es, kopā ar Dienvidamerikas Ziemeļu rajona prezidiju piedalījāmies kopā ar Kolumbijas Pirmo Lēdiju invalīdu ratiņu dāvināšanas pasākumā. Mums sāka plūst asaras, kad ratiņu saņēmēji un cilvēki, kas rūpējās par viņiem, izteica savu pateicību. 11 valstīs vairāk nekā 54 000 cilvēku tagad ieguvuši labāku redzi. Vairāk nekā 16 500 veselības aprūpes profesionāļu 23 valstīs tika apmācīti jaunpiedzimušo bērnu dzīvības uzturēšanā; viņi savukārt apmācīs daudzus citus. Lai novērstu saslimstību ar masalām, 2,8 miljoni bērnu un jauniešu 10 valstīs saņēma vakcīnas. Šie pasākumi kopumā skāra gandrīz 4 miljonus cilvēku 85 valstīs.

Augustā 8 balles spēcīga zemestrīce nogalināja 520 cilvēkus un iznīcināja vairāk nekā 58 000 māju dienvidu Peru. Paužot apbrīnojamu mīlestību un rūpes, katrs no 29 stabiem Limā, Peru, nodrošināja nepieciešamo atbalstu bīskapijām izpostītajā teritorijā.

Ar misionāru brīnišķīgo atbalstu tiek izstrādāts plāns, lai palīdzētu atsevišķiem cilvēkiem atjaunot savas mājas un iekārtot dzīves, tāpat uzcelt no jauna dažas skolas. 400 māju var tikt uzceltas, padarot lielu daļu darba atsevišķiem cilvēkiem, draugiem un ģimenēm. Darbu vadīšana, koordinēšana un apmācības tiek veiktas eldera un māsas Alanas Leitones vadībā.

Gada beigās sausā laika un stiprā vēja ietekmē izcēlās ugunsgrēki dienvidu Kalifornijā. Šie ugunsgrēki lika vairāk nekā miljonam cilvēku pamest savas mājas. Vismaz 1 500 māju tika iznīcinātas. Atsaucoties uz šo notikumu, Baznīca nodrošināja tīrīšanas līdzekļus, segas, higiēnas līdzekļus un pārtiku. Vairāk nekā 5000 Mormoņu palīdzīgās rokas kopā ar misionāriem tīrīja, gatavoja, mierināja un rūpējās par tiem, kas bija nonākuši nelaimē.

Vienas pateicības citāts saka: „Lūdzu nododiet lielu paldies visiem Pēdējo Dienu Svētajiem, kuri tik smagi strādāja apkārtnē, kur es dzīvoju. Mormoņi šeit bija pastāvīgi ar pārtiku, apskāvieniem, lūgšanām un palīdzot remontēt un tīrīt īpašumus. Viņi bija neatlaidīgi apņēmībā palīdzēt vietējiem cilvēkiem, dziedināt sirdis un remontēt mājas Sandjego kalnos.”¹

Atsaucoties uz pieredzi, viens staba prezidents stāstīja: „Viens no mūsu projektiem bija palīdzēt tīrīt vietējās baptistu baznīcas apkārtni. Mēs nozīmējām 25 jauniešus. Baptisti teica, ka viņiem ir daudz virtuļu un kafijas mums. Mēs atbildējām viņiem, ka kafija kļūs veka, jo mēs to nedzersim, bet mūsu jaunieši var apēst tik daudz virtuļu, cik vien viņi var nodrošināt!”²

Stiprs lietus izraisīja plūdus Savienoto Valstu rietumu vidusdaļā, Oregonas un Vašingtonas štatā. Brīvprātīgie atnāca ar palīglīdzekļiem no bīskapijas noliktavas, lai palīdzētu tiem, kuri bija nonākuši nelaimē.

Kad Baznīcas pārstāvji Findli, Ohajo, deva ziedojumus vietējai Sarkanā Krusta nodaļai, kāda garāmgājēja ievēroja viņus savos dzeltenajos “Mormoņu palīdzīgās rokas” T-kreklos. Viņa ienāca iekšā un parādīja viņas telefonā bildi ar četriem brīvprātīgiem no „Palīdzīgām rokām” un iesaucās: „Viņi paglāba manu māju!”³ Tad viņa, visiem redzot, apskāva katru no tiem.

Pārtikas krava tika nogādāta vietējai pārtikas krātuvei. Kad tā pienāca, pārsteigts menedžeris jautāja: „Kā jūs zinājāt? Es tikko atdevu pēdējo klaipu maizes un plānoju aizslēgt durvis. Kā jūs zinājāt?”

Sadarbojoties ar Pasaules Veselības organizāciju, lai likvidētu masalas, kas nogalina gandrīz miljons bērnu katru gadu, vairāk nekā 54 000 Baznīcas locekļu brīvprātīgi pieteicās palīdzēt šajā kampaņā. Baznīcas loceklis Nigērijā raksta: „Es nosaucu mūsu darbu par nevainīgo glābšanu. Mēs gājām no mājas uz māju, no ciemata uz ciematu. Sieviete pastāstīja mums, ka viņa zaudēja trīs dēlus masalu dēļ. Viņa pastāstīja savu stāstu ar tik lielu žēlastību un emocijām, ka tur nebija neviena mājā, kura acis nepiepildītos ar asarām, ieskaitot manējās.” Mūsu brīvprātīgais ievēroja, ka: „Lietas, ko tu dari sev, pazūd, kad tevis vairs nav, bet lietas, ko tu dari citiem, paliek kā mantojums.”⁴

Mūsu četrus gadus ilgie centieni palīdzēt tiem, kuri cietuši no cunami Indonēzijā un Dienvidāzijā, arī turpinās. Finansējums tika nodrošināts, lai palīdzētu uzcelt 902 mājas, 3 komunikācijas centrus, 24 ciematu ūdens sistēmas, 15 skolas un 3 medicīnas centrus. Kopienas vadītājs teica: „Kopienas locekļi jūtas laimīgi un svētīti, iegūstot komunikācijas centru.” Tā ir vieta, kur mēs varam skaitīt lūgšanas un mācīt bērnus. Paldies [Baznīcai] par to, ka uzcēla šo centru mūsu cilvēkiem. . . . Mēs lūgsim Dievu, lai dod [Baznīcai] svētības un veiksmi nākotnē. Paldies.”⁵

Etiopijā kopienas palīdzēja iegūt tīru dzeramo ūdeni. Baznīca izurba akas un ierīkoja bākas ūdens uzkrāšanai. Kopienas noorganizēja ūdens komiteju un izraka nepieciešamos grāvjus, lai varētu piegādāt ūdeni ar caurulēm no bākas līdz katram ciematam. Atsevišķos gadījumos attālums bija vairāk nekā 3 jūdzes (5 km).

Dažās kopienās bija grūtības, rokot grāvjus. Zema bija cieta, sausa un mālaina, padarot rakšanu apgrūtināšu. Vienā kopienā skola ar 1500 skolēniem uz laiku atlika ierasto skolas darbu, un ikviens piedalījās atlikušo grāvju daļu rakšanā. Kad tie sāka strādāt, pārējie kopienas locekļi pievienojās. Vienā gadījumā tur bija vairāk par jūdzi gara cilvēku rinda, kas veica rakšanas darbus.

Paldies par jūsu līdzjūtību, jūsu labestību un jūsu devīgumu. Kaut mēs turpinātu virzīties uz priekšu, atvieglot tuvākā nastu, iedrošinātu un atbalstītu nomākto, atvērtu mūsu makus, lai palīdzētu nabagiem un izstieptu mūsu palīdzīgās rokas. Es sniedzu savu liecību par Tā Kunga, Jēzus Kristus, un Viņa evaņģēlija dievišķību un lūdzu, lai mēs varētu turpināt baudīt svētības, ko bauda patiesi mācekļi, kad mēs klusi pastiepjam rokas citiem. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

Atsauces

1. Laura Ridžija-Kosbija, Sandjego, Kalifornija, pastkartē, ko saņēma Labklājības dienests.
2. Gerijs Sabins, Povejas Kalifornijas staba prezidents, e-pasts Garijam Fleikam.
3. Pēc Vincenta Džonsa, Findlejas bīskapijas bīskapa, Toledo Ohaio staba, stāsta.
4. Kalu Iči Kalu, masalu kampaņas koordinators no Abas Nigērijas staba.
5. Mohameds Johans, Kalanga, Indonēzija.